

ZDROJ ŽIVOTA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Ján 1,4; Ján 10,10; Ján 1,12,13; Ján 6,61–68; 4Moj 13,23–33; Mat 4,1–4

ÚVODNÝ TEXT

„Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ (Ján 14,6)

Na otázku, kým je, odpovedá Ježiš v Evanjeliu podľa Jána väčšinou výrazom, ktorý označuje božstvo. „JA SOM“ je neklamný odkaz na samotného Hospodina, ktorý sa zjavil Mojžišovi „v plameni horiaceho kra“ (2Moj 3,2) a povedal mu: „Ja som, ktorý som.“ (2Moj 3,14) A ten istý Boh, „JA SOM“, sa stal telom. „To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.“ (Ján 1,14)

Téma „JA SOM“ je veľmi silne prítomná v celom Evanjeliu podľa Jána. Aj úvodný text našej lekcie reflektuje túto tému: „Ja som cesta, pravda i život.“ (Ján 14,6) „JA SOM“ je Svetlo sveta, Chlieb života, Dvere oviec, Dobrý Pastier a Pravý vinič.

Tento týždeň sa budeme venovať téme zjavenia Boha, ako ju predstavuje apoštol Ján. Podrobnejšie budeme skúmať aj odvrátenú stránku udalostí, pre ktoré mnohí odmietli Ježiša ako Mesiáša, a to aj napriek silným dôkazom v podobe Jeho slov a činov. Túto myšlienku budeme študovať z dvoch dôvodov: aby sme sa vyhli rovnakej chybe a tiež, aby sme hľadali spôsob, ako osloviť tých, čo sú v nebezpečenstve rovnakej chyby.

OSNOVA LEKCIE

Pri štúdiu tejto lekcie sa zameriame na tému „večného života“, ktorý Ježiš zaistil a ponúka každému, kto po ňom túži. Pozrieme sa nielen na Darcu večného života, ale aj na to, ako Ho môžeme prijať a čo znamená, keď Ho niekto odmietne.

- Ján 3,14–16: Ježiš – Darca večného života (nedeľa)
- Ján 6,66–69: Ježiš – ten, ktorý má slová večného života (pondelok)
- Ján 12,13: Prijatie daru večného života (utorok)
- Ján 1,5.10.11: Odmietnutie daru a Darcu večného života (streda)
- Ján 3,18–21: Dôsledky odmietnutia večného života (štvrtok)

V ŇOM BOL ŽIVOT

¹⁴A ako Mojžiš vyzdvihol hada na púšti, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, ¹⁵aby každý, kto v neho verí, mal večný život. ¹⁶Ved'Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. (Ján 3,14–16)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V prvom verši svojho evanjelia (Ján 1,1) apoštol jasne hovorí, že Ježiš je Boh, Boží Syn. Následne zaznievajú slová: „V ňom bol život a život bol svetlom ľudí“ (Ján 1,4) Tento odkaz na život ukazuje na božskú, neodvedenú, večnú existenciu. Keďže Syn má život sám v sebe, môže ho položiť a znova si ho vziať (Ján 10,17). A navyše, keďže má život v sebe, môže tento život dať, komu chce (Ján 5,21; porovnaj s Ján 14,19).

Výraz *život* (grécky *zóé*) sa v Jánovom evanjeliu objavuje tridsaťšesť razy, čo je asi štvrtina výskytov v Novej zmluve. V Ján 1,4.5 sa toto slovo okrem odkazu na Zdroj života na našej planéte spája aj so spasením. V celom zväzku Evanjelia podľa Jána je myšlienka života (*zóé*) najčastejšie vyjadrená v zmysle *večného života*, zaslúbenia spasenia (pozri Ján 3,15.16.36; Ján 4,14.36; Ján 6,27.40.47.54.68 a Ján 10,27.28). Ten, kto dal život pri stvorení, je ten istý, ktorý prináša večný život – spásu stratenému svetu.

Prečo prišiel Ježiš na túto zem?

Ján 1,29

Ján 3,16

Ján 6,40

Ján 10,10

Ján 12,27

Tak ako bronzový had zaujal miesto Izraelitov, ktorí boli uhryznutí hadmi, tak Ježiš zaujal naše miesto (Ján 3,14.15). To my sme boli zbití, poškrvnení a zničeni hriechom. Ježiš vzal na seba trest, ktorý patril nám, aby sme mohli mať život, ktorý bol Jeho.

Kristus túži, aby sme mali život a aby sme ho mali „v hojnej miere“ (Ján 10,10). „¹²Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi; ¹³tí, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha.“ (Ján 1,12.13)

Kristus prišiel, aby nám zjavil Otca. Lebo: „Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boží, ktorý je v lone Otca, nám ho zjavil.“ (Ján 1,18) Keď sa pozeráme na Ježišov charakter, môžeme vidieť charakter Otca.

APLIKÁCIA

- Čo sa môžeme naučiť z Ježišovho života o charaktare Otca? Prečo je toto odhalenie také povzbudzujúce?

SLOVÁ VEČNÉHO ŽIVOTA

⁶⁶Preto mnohí z jeho učeníkov ho opustili a už s ním nechodili. ⁶⁷Tu povedal Ježiš Dvanástim: „Aj vy chcete odísť?“ ⁶⁸Odpovedal mu Šimon Peter: „Pane, ku komu by sme šli? Ty máš slová večného života ⁶⁹a my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.“ (Ján 6,66–69)

Prečítaj si text Ján 6,60–69. Aký význam mali Petrove slová v kontexte Ježišovej otázky, či Ho aj oni plánujú opustiť?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Petrove slová o „večnom živote“ sa spájajú s témou, ktorá sa tiahne celým Evanjeliom podľa Jána. V kontexte nasýtenia piatich tisícov (Ján 6) nachádzame nesmierne množstvo vyjadrení súvisiacich práve s témou večného života (Ján 6,27.40.47.54.68). Ježiš hovorí, že On je Chlieb života (Ján 6,35), čo znamená, že Jeho život, smrť a vzkriesenie sú zdrojom večnej spásy.

Slovné spojenie *večný život* alebo jeho ekvivalenty sa v Evanjeliu podľa Jána nachádzajú najmenej sedemnásťkrát. Tento výraz sa nevzťahuje na nejakú formu duchovnej existencie a ani na to, že by sme sa mali stať súčasťou nejakej večnej bytosti. Neobsahuje dokonca ani žiadny éterický koncept. Ide skôr o životodarnú silu, ktorá prináša spásu a zmysel našej existencii teraz a životu bez konca, keď sa vráti náš Pán. Tak ako sa Ježiš stal telom, tak aj vzkriesenie, o ktorom hovorí, sa odohráva v čase, priestore a vo fyzickom tele. Je to vzkriesenie z mŕtvych, obnovenie života, ktorý sme kedysi mali v Edene.

Ako získavame večný život?

Ján 3,15,16

Ján 5,24

Ján 6,40,47

Ján 8,31

Ján 12,46

Ján 20,31

Len prostredníctvom viery chápeme, že Ježiš Kristus prišiel žiť a zomrieť za nás. Táto viera k nám prichádza ako dar. My sa musíme vedome rozhodnúť odovzdať sa Ježišovi, činiť pokánie a prijať Jeho krv na odpustenie a očistenie od hriechov.

Keď sa Ježiš opýtal učeníkov, či odídu aj oni, Peter za všetkých odpovedal: „Pane, ku komu by sme šli? Ty máš slová večného života.“ (Ján 6,68). Tieto slová vystihujú podstatu spasenia a spôsob, akým ho môžeme dosiahnuť. Ako sme už povedali, spasenie neprichádza nadobudnutím nejakého hlbokého poznania alebo obsiahnutím prírodných zákonov. Pochádza jedine od Ježiša, ktorý – vlastniac v sebe večný život – ho zadarmo ponúka všetkým, ktorí Ho prijmú v reakcii na pôsobenie Svätého Ducha.

- **Ako vnímaš náš súčasný život v kontexte prísľubu večného života? Aký vplyv by malo mať zaslúbenie večného života na tvoj život?** **APLIKÁCIA**

VIERA A NOVÉ NARODENIE

¹²Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi; ¹³tí, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha. (Ján 12.13)

¹⁵Ved' ste neprijali ducha otroctva, aby ste opäť žili v strachu, ale prijali ste Ducha synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče.“ ¹⁶Tento Duch sám dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti. (Rim 8,15.16)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Na základe úvodných veršov (Ján 1,12.13) sa pokús definovať kroky, ktoré vedú človeka k tomu, že sa z neho stane kresťan.

Ján napísal svoje evanjelium, aby sme verili v Ježiša a aby sme vierou mali večný život v Jeho mene (Ján 20,31). V úvodných veršoch (Ján 1,12.13) je tento proces opísaný v dvoch krokoch. Najprv Ho prijímame, to znamená, že v Neho uveríme. Potom nám dáva moc stať sa Božími deťmi, ktoré sú vo verši 13 opísané ako narodené („splodené“; Roh.) z Boha. Stať sa kresťanom má teda ľudský aj božský rozmer. Musíme konať vo viere, prijať Ho, byť otvorení svetlu, ale je to On, kto obnovuje naše srdce.

V skutočnosti je viera Božím darom, ktorý prichádza z počutia Jeho Slova (Rim 10,17). „Aby sme mali pravú a trvalú vieru v Krista, musíme Ho poznať tak, ako je predstavený v slove.“ (FE 433) „Duch, ktorý pôsobí na ľudskú myseľ a osvecuje ju, vytvára vieru v Boha.“ (7BC 940)

Tí, ktorí veria a prijímajú Syna ako Mesiáša, dostanú večný život. Ján tiež zdôrazňuje prijatie alebo vieru v Slovo, ktoré povedal Ježiš (Ján 5,24.38.47). Úlohou Svätého Ducha je ukazovať svetu, „čo je hriech, čo spravodlivosť a súd“ (Ján 16,7.8; porovnaj s Rim 8,16).

Aký princíp spasenia v Ježišovi predstavuje apoštol Pavol v Rim 8,15.16?

Naša viera vychádza z pôsobenia Svätého Ducha v našich srdciach. „Viera je... veľké požehnanie – oko, ktoré vidí, ucho, ktoré počuje.“ (6BC 1073) Humanistický prístup (teda taký, ktorý je založený na človeku a jeho schopnostiach poznávať) k viere tvrdí, že musíme nájsť základ, kritériá viery, a potom veriť. Naproti tomu biblický prístup hovorí, že viera je základ, dar od Boha (Ef 2,8; 1Kor 1,17–24; 1Kor 2,1–6). Začíname základom viery a pokračujeme v raste v porozumení a milosti.

APLIKÁCIA ■ Ako by si odpovedal na otázku, na čom je založená tvoja viera?

ODMIETANIE ZDROJA ŽIVOTA

⁵A to svetlo v tme svieti, ale tma ho nepohltila. ... ¹⁰Bol vo svete a svet ním vznikol, ale svet ho nespoznal. ¹¹Do svojho vlastného prišiel, ale jeho vlastní ho neprijali.“ (Ján 1,5.10.11)

Niektoré z najsmutnejších správ celého Písma nachádzame práve v Evanjeliu podľa Jána. Výstižne to ukazujú úvodné verše (Ján 1,5.10.11). „JA SOM“ bol odmietnutý mnohými z Jeho vlastného ľudu.

Niet divu, že apoštol Pavol neskôr varuje: „Preto nestrácajte dôveru...“ (Heb 10,35) Opakovane môžeme v Písme vidieť, že ľudia odmietli Krista, lebo neprijali Jeho Slovo.

„Súčasný spôsob myslenia založený výhradne na rozume sa začína pochybnosťami. Ľudia spochybňujú všetko, aby zistili, čo je pravda. To, čo prežije palbu krížového výsluchu, prijímajú ako neotrasiteľné poznanie, niečo, na čom sa dá postaviť vlastné presvedčenie. Niektorí aplikujú rovnakú metódu aj na Bibliu tým, že všetko spochybnia z vedeckého, historického, psychologického, filozofického, archeologického alebo geologického hľadiska, aby potom rozhodli, čo je v Biblii pravda a čo nie. Takáto metóda vychádza z pochybností o pravdivosti Písma. Kristus sa opýtal: či *Syn človeka nájde vieru na zemi, keď príde?* (Luk 18,8).“ (ZINKE, E. Edward and Roland Hegstad, *The Certainty of the Second Coming*, Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2000, s. 96)

Prečítaj si text 4Moj 13,23–33. V čom spočíval rozdiel medzi správami, ktoré špióni priniesli o Kanaáne?

Hriechom Hebrejov pri Kádeši boli pochybnosti o Božom slove. Boh ich vyzval, aby išli „hore“ a zabrali určené územie. Do Kanaánu vyslali dvanásť vyzvedačov, aby krajinu preskúmali. Vrátili sa s dvomi správami. Väčšina prišla s obavami a neistotou. V krajine sú obri, opevnené mestá, zbrane, aké sme nikdy predtým nevideli, a dobre vycvičené armády. My sme však boli len otrokmi v egyptskej krajine a nemáme žiadne vojenské skúsenosti. Desať špiónov hlasovalo „nie“, pretože mali strach z ohromujúcej moci nepriateľa a brali do úvahy len ľudský pohľad. Dvaja špióni hlasovali „áno“, lebo sa opierali o svoju vieru a o ohromujúcu moc Božieho slova.

- **Ako sa môžeme vyhnúť nedôvere a pochybnostiam, ktorým podľahli Izraeliti pri Kádeši? Prečo je v tejto súvislosti dôležité dať si pozor aj na opačný extrém, ktorý sa môže prejavovať ako trúfalosť alebo konanie vlastných nemúdrych rozhodnutí s presvedčením, že plníme Božiu vôľu?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ODSÚDENIE

¹⁸Kto verí v neho, nie je odsúdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neveril v meno jednorodeného Božieho Syna. ¹⁹Súd je v tom, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia milovali väčšmi tmu než svetlo, lebo ich skutky boli zlé. ²⁰Ved' každý, kto robí zle, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky nevyšli najavo. ²¹Kto však koná pravdu, ide na svetlo, aby sa ukázalo, že jeho skutky sú vykonané v Bohu.“ (Ján 3,18–21)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Prečo ľudia prichádzajú na súd?

Ján 3,18.36

Ján 5,24.38

Ján 8,24

Ján 12,47

Odmietnutie Ježiša Krista, Svetla sveta, nás necháva napospas pochybnostiam a pokušeniam diabla. Znamená to obrátiť sa zo svetla do tmy.

Eva dostala svetlo, na základe ktorého vedela, ako sa správať k stromu poznania dobra a zla v strede záhrady. Satan ju pokúšal a toto svetlo spochybnil. Eva „skúšala“ Božie slovo. Uvažovala o tom, že Boh lásky určite nezničí stvorenstvo, ktoré s takou starostlivosťou vytvoril. Spoliehala sa na svoje zmysly. Had jedol z ovocia a teraz mal moc hovoriť. Čo ak má had pravdu? *Ak si dám z ovocia, môžem sa stať podobná Bohu!* Oklamaná sa odvrátila od svetla. A rovnakú cestu si zvolil aj jej muž.

Prečítaj si text Mat 4,1–4. Aké zásady použil Kristus v púšti pokušenia, aby zvíťazil nad satanovým podvodom?

Kristus mal k dispozícii rovnaké rozumové nástroje, aké používali Adam a Eva, predpotopní ľudia a Izraeliti pri Kádeše. Mohol sa pýtať, prečo Boh lásky nechá svojho Syna na púšti štyridsať dní a nocí bez jedla a ochrany. Mohol sa tiež rozhodnúť dokázať svoje synovstvo premenou kameňov na chlieb! Namiesto toho odpovedal Božím slovom. Jeho uvažovanie a konanie bolo vedené nebeskými hodnotami, nie pozemskými. Ako ľahko mohol racionalizovať svoju cestu k nesprávnym rozhodnutiam. Takéto skratky robí totiž veľmi veľa ľudí, dokonca aj veriacich.

APLIKÁCIA ■ **Ako sa môžeme vyhnúť pokušeniam? Ako sa môžeme naučiť robiť rozhodnutia, ktoré budú vychádzať z Božieho slova?**

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Cesta lásky* si prečítajte kapitoly „Najväčší dar ľudstvu“ (DA 19–26; CL 9–14) a „Nástrahy“ (DA 601–609; CL 388–393).

„Kristus svojím rozhodnutím vziať na seba ľudskú prirodzenosť zjavil práve opačnú povahu, než má satan. Kristus sa však pokoril ešte viac: *Ponížil sa a bol poslušný až do smrti, a to až do smrti na kríži.* (Fil 2,8) Podobne ako kedysi veľkňaz zložil svoje nádherné veľkňazské rúcho a slúžil v bielom ľanovom odevu kňaza, aj Kristus prijal podobu služobníka a priniesol obeť. Bol súčasne kňazom i obeťou. *On bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti; on znášal trest za náš pokoj.* (Iz 53,5) S Kristom sa zaobchádzalo tak, ako si zasluhujeme my, aby sa s nami mohlo naložiť tak, ako zasluhuje on. Bol odsúdený pre naše hriechy, na ktorých nemal nijaký podiel, aby sme my mohli byť ospravedlnení jeho spravodlivosťou, na ktorej nemáme nijaké zásluhy. Vytrpel smrť, ktorá mala stihnúť nás, aby sme mohli prijať život, ktorý patrilo jemu. *Jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.* (Iz 53,5)“ (DA 25; CL 12.13)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ježiš obetoval pre záchranu sveta veľmi veľa. Čo považujete za najlepšie spôsoby, ako pomôcť druhým vidieť túto úžasnú pravdu? Ako im môžete pomôcť prísť vo viere ku Kristovi?
2. V čom spočíva rozdiel medzi rozhodnutiami robenými na základe svetských princípov a hodnôt v kontraste s rozhodnutiami, ktoré vychádzajú z Božieho zjavenia?
3. Ako spolu súvisia rozum, logika a Božie slovo? Aké logické a racionálne dôvody máme na to, aby sme dospeli k viere? Ako nám naplnené proctvá alebo ohromujúca krása a zložitosť stvoreného sveta logicky a racionálne poukazujú na existenciu Boha a na pravdu plánu spasenia?
4. V triede sa porozprávajte o svojich odpovediach na otázku na konci utorkovej časti. Na čom je založená vaša viera? Ak by sa vás niekto spýtal, prečo veríte v Ježiša a tvrdenia evanjelia, ako by ste odpovedali?